

**Lesið eisini
ítróttin á
internetinum**

Bátarnir stýra skeivt og snýta seg sjálvar

Tað tók nógv styttri tíð at avgreiða róðurin á Sundalagsstevnuni enn tað gjørdi á Norðoyastevnu. Men fyri fystu ferð var givið reytt kort til ein bát, sum ikki vildi akta boðini frá høvuðsdómaranum. Báturin, sum fekk reyða kortið var Drekin hjá Havnar Róðrarfelag

(Mynd: Jens Kr. Vang)

Kappróður: Ábyrgdin hjá stýrimonnum er stór, men tað er ikki altíð, at tað verður hugsað so nógv um hetta, tá bátarnir verða mannaðir

Sundalagsstevnan líktist norðoyastevnuni á fleiri økjum: veðrið at rógva kapp var av tí besta, og vinnarnir í øllum fimm róðrunum vóru teir somu, sum teir vóru í fyrstu stevnuni. Spurningurin er so, um somu bátarnir fara at vinna hvørja ferð.

Næstu trý vikuskiftini verður kappróður á skránni hvønn leygardag, og um vinnarabátarnir vera teir somu hvørji ferð, so verður tað longu annan leygardag meiri ella minni greitt, hvørji bátar fara at vinna FM, og so fer eitt sindur av spenninginum burtur. Men nú fáa vit at síggja, hvussu tað verður við hesum. Tað er kortini greitt, at í so at siga øllum róðrunum í Hósvík vóru vinnarnir so mikil sannførandi, at tað skal ganga heilt óðrvísi, um onkur annar sakl vinna í stevnunum, sum standa fyri framman.

Tíðin avmarkað

Hvat viðvíkur róðartíðini var munur á teimum báðum fyrstu stevnunum. Allir

partar vóru misnøgdir við, at róðartíðin á norðoyastevnu var longri enn trýggjar tímar, men hesa ferð gekk betur.

Síðsta skotið í kappróðrinum í Sundalagsstevnuni í Hósvík leygardagin varð latið av, tá Nólsoyingur sum tað fimta og síðsta tiggjumannafarið kom á mál. Tá var klokkan akkurat hálvgum seks, og tað vil siga, at tveir og ein hálvur tími vóru gingin frá tí at fyrsti róðurin var ásettur at vera og til fimti og síðsti róðurin var fingin frá hondini.

Teir í Róðrarsambandinum ynskja, at tíðin verður uppafur styttri, men teir á-sanna samstundis, at tað verður torført at avmarka tíðina nógv meiri enn so.

Størsti róðurin var tann millum fimm mannaforini við gentumanningum, har luttøkan var seytnar bátar, ið er tað mesta, sum tað er loyvt at hava í einum og sama róðri, og tað tók eina góða løtu at fáa tann róðurin frá hondini:

– Okkara menn gjørdu eitt gott arbeiði í Hósvík.

Men teir noyddust at sleppa fasta startinum, tá gentumanningarnar skuldu leggjast. Tað var eitt lot inn á stýriborðsbógvin, og hetta var nógv mikið til at órógva gentumanningarnar. Tíverri vísir tað seg, at summar teirra hava sera ilt við at fáa bátarnar at skikka sær, soleiðis sum dómararnir vilja hava tað at vera, staðfestir Hannis Joensen, formaður í RSF, sum annars var stak væl nøgdur við tað, sum leygardagin fór fram í Hósvík.

Fleggini og róðursmenninir

Men formaðurin í RSF undrar seg samstundis yvir, at tað hjá fleiri manningum sá út til at ganga so illa at halda seg til róðrargeilmar, sum vóru væl merktar. Í Hósvík høvdu teir gjørt sær stóran ómak, soleiðis at tað umframt boyurnar, sum vóru veg, vóru stengur, ið so at siga vístu síðulinjurnar á róðrarøkinum. Men hóast hetta so fóru fleiri bátar norðanfyrir ta norðaru stongina, tá gentumanningarnar

róðu, og eisini tá seksmannaförini við monnum og áttamannaförini kappaðust.

Arnbjørn Madsen hevur róð kapp í nógv ár. Í fjør var hann fyrstu ferð valdur til høvuðsdómara, og í ár hevur hann verið høvuðsdómari bæði í Klaksvík og Hósvík, og komandi leygardag skal hann royna at halda skil á suðuri á Trongisvágfirði.

– Hvør báturin hevur millum tiggju og tólv metrar at rógva á, men hjá fleiri er tað trupult at halda seg á hesum økinum, og so er vandin stórur fyrri, at teir renna í onkrar aðrar, og tað er harmuligt, um tað skal ganga út yvir ósekar mannningar, at tað eru mannningar uppí, sum ikki megna at halda seg á sínum teigi. Tíbetur róðu komu eingir bátar í bland leygardagin, men í fleiri førum var tað tætt við.

Men gera tit nógv góvt í varskógva bátarnar um, at vandi er á ferð?

– Eg vil siga tað soleiðis, at undir róðrinum gera vit ikki annað, men tíverri

hjálpir tað ikki altíð nógv væl. Vit kunnu rópa á eina manning og biðja teir snara kósini, og tað hjálpir, meðan vit gera tað, men so skjótt, sum vit fara frá aftur og til onkrar aðrar bátar, so er galid aftur. Í Hósvík høvdu bátarnir hug til at snara í bakborð, og tað var orsøkin til, at fleiri bátar vóru alt ov norðarlaga á, tá teir komu á mál.

Myndugleikin

Tað er upp til høvuðsdómaran at meta um, nær tað er neyðugt at geva kort, og hann skal eisini gera av, um róðurin skal skjótast av, um tveir bátar stoyta saman, men hóast høvuðsdómarin sambært reglarnar hevur stóran myndugleika, so eru tað fyrst og fremst mannningararnar, ið skulu syrgja fyrri, at alt gongur fyrri seg, sum tað skal.

– Nógvir bátar ganga snórabeint og stýra væl, men hjá summum er hetta ein stórur trupulleiki, og í síðsta enda verður hetta ein trupulleiki hjá øllum. Eg undri meg yvir, at tað ikki

umborð á øllum bátunum verður gjørt meiri fyrri at tryggja, at báturin gongur beint, tí styttesti teinurin verður altíð tann snórabeini. Viðhvørt er trupulleikin tann, at báturin rennur skeivt, og viðhvørt er trupulleikin tann, at manningin ger, at báturin rennur skeivt. Men í báðum førum er tað uppgávan hjá róðursmanninum at syrgja fyrri, at tað verður stýrt eftir kósini, vísir Arnbjørn Madsen á, og í hesum sambandi vísir hann á ein annan trupulleika, sum ikki so sjáldan ger seg galdandi:

– Stýrimaðurin hevur eina týðningarmikla uppgávu, men hetta hugsa manningarnar ikki altíð so nógv um. Vit síggja ofta, at heilt ungar dreingir stýra, og tá hevur ivaleyst meiri verið hugsað um at fáa ein lættan mann at sita í reingini, heldur enn at fáa ein stýrimann, sum hevur tann myndugleikan, sum skal til. **jh**